

Беркман Яків Павлович

БЕРКМАН Яків Павлович (19(31). 05. 1897, Харків – 18. 01. 1967, Львів) – хімік. Доктор хімічних наук (1940), професор (1941). Заслужений діяч науки і техніки УРСР (1948). Сталінська премія (1941). Закін. Харків. університет (1919), де і працював асист. каф. неорган. хімії мед. ф-ту, одночасно викладав хімію на військ.-артилер. курсах (1920–22). Від 1923 – науковий співробітник Укр. інституту приклад. хімії; 1928 очолив лаб. хімії шкіри; 1931–35 – зав. сектору орган. технології і наук. кер. Харків. філії НДІ шкір. промисловості. Водночас викладав у Мед. інституті (до 1927) і Робітничому університеті (1930–33); був завідувач кафедри заг. хімії в Укр. пром. академії (1936). Працював завідувач кафедри хімії у Харків. інж.-екон. інституті (від 1940), у Томському мед. (1941) та пед. (за сумісн.) інститутах. Від 1944 – у НДІ Головгазпаливпрому (Москва). У 1945–67 – завідувач кафедри заг. і неорган. хімії, 1945–52 – декан хім.-технол. факультету Львів. політех. інституту. Осн. напрям наук. діяльності – синтез і дослідж. властивостей штуч. дубил. речовин. На основі здобутих ним результатів і винаходів у СРСР організовано виробництво синтетич. дубил. речовин.

Основні праці

Производство искусственных дубящих веществ как практическая проблема // Вест. кожевен. пром-сти. 1928. № 2–3; Освоение синтетических дубителей кожевенной промышленности СССР // Кожевен. пром-сть. 1937. № 11.

Рекомендована література

1. Буцко М. Відомі вчені Державного університету «Львівська Політехніка», 1844–1994: Біографічний довідник. Л., 1994.

Бібліографічний опис:

Беркман Яків Павлович // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-39424>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).